

18. Oct. 1973

FAKTA

Dato:
18. Oct. 1973

Sidetal:
Rød blå bd 15 s. 19-25

TRANSSKRIFTION

18-10-73

P.B talte om at forandre litoets placering på arket – til f.eks –
Var det så ikke en ide at arbejde med – udnytte – disse forskellige
placeringsmuligheder?

Jeg har nu haft en forholdsvis lang periode med R+B. Hvordan er det muligt for mig at vedblive med at producere disse gouacher der dog kun i minimal udstrækning er forskellige? Er det gået hen og blevet en fiks idee? Er der nogen bemærkelsesværdig forskel på "R+B" produceret i 72-71-70- og dem jeg producerer idag? Muligvis ville man kunne registrere en meget lille forskel, men princippet er det samme. Alligevel fortsætter jeg (ihvertfald i tilbagevendende perioder) hvorfor? På en eller anden, foreløbig uforklarlig måde, føles det nyt for mig hver gang jeg producerer en "R+B" – ganske rigtig afviger den ikke meget fra de foregående, men mit forhold til, og min grund til at producere den er forskelligt fra gang til gang.

Måske er det denne konstatering af at variationer er mulige, men betydningsløse, at jeg kan tillade mig temmelig meget med hensyn til variationer i farve – materiale – ja endog i en vis udstrækning struktur – uden at tilsløre den kendsgerning at det stadig, altid og under alle forhold vedbliver med at være Rødt og Blåt.

Selv den serie litografiudkast jeg lige har lavet hvor jeg indførte figurer – HUS – STOL – MASKE – vedbliver, trods denne figurative "udskejelse" at domineres, næsten totalt, af Rødt – Blåt.

Så længe jeg holder mig til strukturen 2 kvadrater – Retangel – Rød – Blå – kan jeg gøre hvad jeg vil uden denne kendsgerning forrykkes.

Variationer af den ene eller anden art har ingen betydning, udover måske som en æstetisk underholdende pynt. Det som har fascineret mig må altså være dette: hvor langt kan jeg gå uden at forlade dette område hvorvidt spænder begrænsningen – hvor meget forskelligt kan man bruge denne begrænsning til? Det viser sig altså at være temmelig meget – derfor er det sikkert jeg kan blive ved.

Når nu disse temmelig udstrakte variationsmuligheder altid ender i det samme resultat hvorfor bliver jeg så ved – jeg ved jo omtrent på forhånd hvad der sker – nej ikke helt for jeg udsætter jo propositionen for en prøve – gang på gang.

Hvad er det egentlig jeg ønsker at bevise?

Ved en gang for alle (og stort set tilfældigt – ihvertfald helt subjektivt) at have valgt et meget begrænset antal – form – struktur – farveelementer og gentage brugen af dem fra billede til billede har jeg ophævet valget. De elementer jeg eengang har valgt har ikke (principielt) nogen forrang eller højere værdi end hvilke som helst andre – de er ikke "bedre"!

Disse elementer mister ved at være valgt rent subjektivt – tilfældige –

deres sproglige expressive karakter – og er alene hvad de er – rent synligt, selv, som førnævnt udsat for variationer vedbliver de at være ens. Kort sagt de er udtryksløse. Det jeg ønske at vise er at – form – struktur – farve – i sig selv ikke er mere eller mindre end materialiteter, hvad de derudover kan gøres til afhænger ikke af hvad de er, men hvad man fylder på dem udefra. Et banalt eks: 6 fuldkommen ens “R+B” kan forsynes med 6 forskellige titler – eller ledsagende sproglige formuleringer og derved opfattes på seks forskellige måder, som seks forskellige billeder. Et andet eks: fyldes et helt rum med ens “R+B” billeder vil de blive opfattet på een måde, som havende den og den “mening” – men viser man eet af disse “R+B” billeder f.eks på en udstilling med flere andre kunstneres billeder vil “meningen” blive opfattet som en anden. Og et tredje – ved beskueren at AM er den kunstner som altid kun producerer “R+B” billeder vil han opfatte såvel et, som seks eller tolv “R+B” på en helt anden måde end den tilskuer der intet aner om AM som “R+B” maler.

Det er med andre ord hvad “R+B” bruges til der forlener dem med en betydning – et indhold og ikke hvordan de ser ud.

Jeg ønsker dermed at bevise tre ting. 1. At malerkunstens formæstetik samlet under hovedbegreberne form – farve ikke i sig selv har expressive egenskaber, ikke har noget indhold eller nogen betydning før man giver dem en. Denne betydning, dette indhold er ikke noget produktet: billedet iboende, men noget der tilføres det udefra ved den brug man på alle måder gør af dette objekt direkte som indirekte.

2. At derfor variationer i dette objekts struktur – enkelte best dele – blot er forsøg på at opretholde illusionen om kunstværket som en åbenbaring en afsender der går direkte til en modtager. Kunstværket er som en slukket T.V skærm som først i det øjeblik der trykkes på kontakten giver et billede fra sig.

3. Derfor er det ikke kunstværket – objektet som skaber en handling men beskueren – et kunstværk der ikke bruges som en funktion i en eller anden sammenhæng (som meget sjældent er eller kan være nyttebetonet) er ganske simpelt et objekt som alle andre.

Det jeg vil vise mig selv, og den eventuelle beskuer er: alle de forestillinger og begreber man idag tillægger selve kunstværket ikke kommer fra dette, men fra det enkelte menneske, fra historien, fra sociale og samfundsmæssige forhold – og fra mange mange andre områder. Til dette formål er det jeg har valgt at reducerer til det yderste de elementer produktet består af og gang på gang gentage disse elementer for at efterprøve om den ovenstående hypotese er sand – om det skulle vise sig at der alligevel opstår noget uventet – en anden dimension – noget som udspringer fra selve det percepterede – ikke fordi disse forsøg baseres på dette håb – tværtimod, men for med så megen desto større styrke at nå til vished for den formodning forsøgene baseres på – at vore forestillinger

om kunst er illusioner.

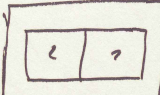
Senere:

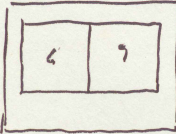
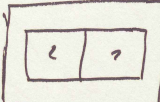
Det ovenstående er meget ufordøjet misk-mask af Daniel Buren, Minimal og conceptuel-art.

Må tænkes igennem – måske viser det sig at hele propositionen er en ren blindgyde.

- Kærligt. Jeg kan ikke lide den monu-
- man tale betydningens jeldhed som næsten
- uvelgørlig følger med større formater.
De mindre (hånd-) formater, er dels
nemmere at have med at gøre, dels
som derhoveder de at det væsentlige er
ideen - ikke "værdi".
Neutraliteten der er en meget væsentlig
side af ideen er mere oplysende
i små formater.
Der kan opstå situationer hvor man
finder det nødvendigt at lade "R+B"
udfalde sig over større arealer.

18-10-73

P.B. talte om at forandre layouts
placering på arkene for til

f. eks. var det så
ikke en ide at arbejde
med - udnytte disse forskel-
-lige placeringer mindre?

Jeg har nu haft en forholdsvis lang
periode med "R+B". Hvordan er det
mest for mig at vedblive med
at producere disse gjenstande der dog
kun er minimal medstrukning og forskel-
lige. Er det godt nok og bliver en
lids ideer? Er der nogen bemærkelses-
værdig forskel på "R+B" produktion i
72-71-70- og dem der produceres
nu? Is er det forskel, men principper
er meget lille forskel, men principper
er det samme. Alligevel fortsætter is
(i hvert fald i lidt forskellige perioder) hvor-
for?
På en eller anden, forholdsvis ufuldstændig
måde, føles det meget for mig hver
gang is producerer en "R+B" - ganske
nøjagtigt og is den ikke meget for de
forskjellige, men mit forhold til, og
min grund til at producere den er
forskelligt for gang til gang.
Måske er der denne kronstakning
af variationer - er minlige, men
af betydningsside, at is kan lidt lade
mig danne sig meget med kan sige til
variationer i farve - materiale - på end af
i en vis medstrukning strukturer - uden

at tilskyde den kendsgerning at det
stadiet, altid og under alle forhold ved-
bliver med at være Rødt og Blåt.
Sev den serie litografi medkast is lige
her hvor hvor is indførte Juppert-Hus-
STOL-MASKE- ved bliver, trods den me-
figurative "udskælpse" at domineres, næsten
fulkelt, af Rødt-Blåt.
Så længe is holder mig til strukturer
2 kvadrater - Retangel - Rødt-Blåt-
kan is oppe hvad is vil uden
den ne kendsgerning fremføres.
Variationer af den ene eller anden
art her ingen betydning, ud over
måske som en est. hist. under betydelige
punkt. Det som her fascinerer mig
må altså være dette: hvor længe kan
is gå uden at forvilde dette om røde,
hvor vidt spænder begrænsningen - hvor
meget forskellig kan man bruge den ne
begrænsning til? Det viser sig alt-
-så at være temmelig meget - der for
er det sikkert is kan blive ved.
Når nu disse temmelig udstabile varia-
-tioner min lig holder altid ender i det
samme resultat hvor for bliver is
Så ved - is ved is om bank på is -
-kræfter - hænder hvad der sker - mig

ikke helt for sig udsætte. Jo proportionen
for en prøve - gang på gang. Jo ønsker
Hvad er det egentlig sig ønsker
at vise?
Ved en gang for alle (og skal sel
helfærdigt - i hvert fald helt subrektivt)
at have valgt et meget begrænset om-
-tal form - strukturer - færdielementer og gm-
-tuse bringer af dem fra lille de til
lille de har sig op høvel valgt.
De elementer sig en gang har valgt
har ikke (principielt) nogen forrang
eller højere rang end hvilke som helst
andre - de er ikke "bedre".
Disse elementer mister ved at være
valgt som subrektivt - til fordel - deres
sproglige et pressive karakter - og er
alene hvad de er - som signifikant,
selv, som forment udsat for varia-
-tioner ved blive. de at være ans.
Kort sagt de er udsat for sig.
Det sig ønsker at vise er at - form-
strukturer - færdielementer - i sig selv ikke er
mere eller mindre end materialitet,
hvad de derved over kan opføres til
af hængt ikke af hvad de
er, men hvad man følger på dem
inde fra. Et barnalt eks: 6 fuldkomne
ens "R+B" kan fornes med 6 for-

- skellige Lieder - eller ledsagende sproglige
formuleringer & derud opfattes på solis
færdige billeder, som solis færdige bille-
der.
Et andet eks: fyldes et helt rum med
ens "R+B" billeder vil de blive opfat-
tet på en måde, som hævde den
& den på "mening" - men, især man set
og disse "R+B" billeder f.eks på en
indligning med flere andre kunstners
billeder vil "meningen" ~~være en~~
blive opfattet som en anden.
Og et tredje - ved beskueren at AI
der den kunstner som altid kun
medfører "R+B" billeder vil han opfatte
såvel et som solis eller selv "R+B"
på en helt anden måde end den
tilskuer der ikke aner om AI som
den "R+B" muler.
Det er med andre ord hvad "R+B"
bruges til der forener dem med en
betødning - et indhold & ikke
hvordan de ser ud.
Jeg ønsker dermed at bevise de
ting. 1. At maler kunstens formelle
som det under hoved begreberne form-
farve ikke i sig selv har et passende
egenskaber, ikke har noget indhold
eller nogen betødning for man

giver dem en. Den me be tydelig, dette
indhold er ikke noget produktet;
billedet i tvende, men noget der tilføjer
der ude fra ved den ting man på
alle måder optr af dette objekt
direkte som i direkte. Dette objekts
2. At der for variationer i dette objekts
struktur - on kelte bestanddele - blot er
forsøg på at opretholde illusionen
om kunstvirket som en i benbring
en af sender den gør direkte til
en modtager. Kunstvirket er som
en skulptur. I v skærm som først
i der øje blik der dykkes på kon-
-struktion giver et billede fra sig.

3. Der for er det ikke kunstvirket
- objektet som skaber en handling,
man beskueren - et kunstvirket der
i ikke bruges som en funktion i
en eller anden som man hører (som
mange spildent er eller kan være nytte-
-beholder) er ganske simpelt et ~~af~~
objekt) som alle andre.
Det vil vise mig selv, og den
eventuelle besker er: alle de pre-
-stillinger og beprer man idag
tilføjer. Selve kunstvirket i alle
kannet fra dette, man fra det
on kelte man neste, fra historien, fra

socialt og som sandsynligvis forhold - og
fra mange mange andre områder.
Til dette formål er det jo her ved at
at reducere til det yderste de elementer
modulære består af 7 gang på gang
opnåede disse elementer for at
efterprøve om ~~man~~ den ovenstående
hypotese er sand - om det skulle
vise sig at der alligevel opstår
mønstre i væksten - en anden dimension
- noget som udspirer fra selv
det perceptuelle - i det fjerde disse
færdigheder baseres på dette hilt - dakti-
- mod, men for med så meget
desto større dybde at nu til
visked for den formodning færdigheder
baseres på - at være færdigheder
om kunst og illusioner.

Senere: Det ovenstående er meget
i færdigt mist - mist af Daniel Baren,
minimal og conceptual-ark.
Nu kan vi især nemt - måske lidt
det sig at hele propositionen er
en ren blind gyde.